

อิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะ
หลักขององค์การสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย

The Effect of Competitive Advantage on Core Competence and Organizational Performance
of Thailand's Construction Business

ธัญนันท์ บุญอยู่¹, วิษณุ ปัญญาประสิทธิ์²

¹อาจารย์, ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

²นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์การสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย กลุ่มประชากรเป็นพนักงานในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดระยองที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวนทั้งสิ้น 152 บริษัทตัวอย่าง เป็นพนักงานระดับผู้จัดการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทยจำนวน 100 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม PLS Graph 3.0

ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยด้านสมรรถนะหลักขององค์การ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสมรรถนะหลักขององค์การ ที่มุ่งเน้นตามความสามารถพิเศษเฉพาะตัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สำหรับปัจจัยด้านความได้เปรียบทางการแข่งขัน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านสมรรถนะตอบสนองลูกค้าและให้บริการได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัจจัยด้านผลการดำเนินงานขององค์การ พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผลการดำเนินงานด้านความสามารถในการผลิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง พบว่า สมรรถนะหลักขององค์การไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 มีค่าเท่ากับ 0.024 ($t = 0.371$) ในขณะที่สมรรถนะหลักขององค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีค่าเท่ากับ 0.618 ($t = 7.562$) และความได้เปรียบทางการแข่งขัน มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานขององค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีค่าเท่ากับ 0.828 ($t = 14.148$) โดยที่สมรรถนะหลักขององค์การ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานขององค์การ มีค่าเท่ากับ 0.512

Corresponding Author

E-mail: thanyanan7@gmail.com

คำหลัก: สมรรถนะหลักขององค์กร, ความได้เปรียบทางการแข่งขัน, ผลการดำเนินการขององค์กร

Abstract

This research aims to study the Effect of Competitive Advantage on Core Competence and Organizational Performance of Thailand's Construction Business. Sample is employee working for subcontractor company in construction business that registered with the Department of Industrial Works with a total of 152 companies. The selected sample was 100 employees at the managerial level. This research is quantitative research, research tools were questionnaire and analysis included Average, Standard Deviation and Structural Equations using PLS Graph 3.0 Program.

The result was core competency's average value is at a high level, considering by item it was found that core competency on attribute average value is the highest level. For competitive advantage factor, found that average value is at a high level, by each item, it was found that competitive advantage of quickly customer respond & service average value is the highest. For organization's performance factor, it was found that average value is at high level, by each item, it was found that production capacity average value is the highest.

The results of the structural equation analysis showed that the core competency did not significantly affect the organization performance with statistical significance at 0.10, coefficient 0.024 ($t = 0.371$). The core competency has direct influence on competitive advantage with the statistical significance at 0.01, coefficient 0.618 ($t = 7.562$) and the competitive advantage has a direct influence on the organization performance with statistical significance at 0.01, coefficient 0.828 ($t = 14.148$). The core competency has an indirect effect on organizational performance at coefficient 0.512.

Keywords: Core Competency, Competitive Advantage, Organization Performanc

1. บทนำ

ในภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีการชะลอตัวลงในปัจจุบัน รวมถึงการรวมกลุ่มความร่วมมือทางการค้าและเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ AEC ในปี 2558 ทำให้เกิดความร่วมมือต่างๆเกิดขึ้นมามากมาย มีการลงทุนก่อสร้างในโครงการขนาดใหญ่ภายในประเทศ เช่นทางด้านการคมนาคมขนส่งทั้ง

ทางบก และ ทางน้ำโดยเป็นโครงการที่มีการลงทุนจากภาครัฐ และ เอกชนเป็นผู้ลงทุน หรือ แม้กระทั่งการร่วมทุนระหว่างรัฐบาลกับ บริษัทก่อสร้างจากต่างประเทศ เช่น จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ ส่งผลให้เกิดภาวะการแข่งขันที่รุนแรงจากผู้รับเหมาก่อสร้างภายในประเทศ และลุกลามออกไปถึงการแข่งขันกับผู้รับเหมาจากภายนอกประเทศ เป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการ

เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศอย่างมาก

แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560- พ.ศ. 2564) ซึ่งเป็นแผนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง ที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัย อย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ ร่อยหรอเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอร์รัปชันเป็นวงกว้าง จึงส่งผลให้การผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่ ประเทศไทยยังจะต้องผลักดัน ให้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญควบคู่ไปกับการส่งเสริมลงทุนและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยยังมีความจำเป็นที่จะต้องทำความตกลงด้านการค้าและการลงทุนและการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการพัฒนาให้ขยายวงกว้างขึ้นทั้งในรูปของความตกลงทวิภาคี กรอบพหุภาคีต่างๆ ควบคู่กับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้ง

การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมการลงทุนของไทยในภูมิภาค

ปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ ในภาคธุรกิจต้อง เผชิญกับสภาวะความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อม การดำเนินงานซึ่งรวมถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกะทันหันรุนแรงและการ แข่งขันที่ซับซ้อนขึ้น ธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง ก็เช่นเดียวกันที่จะต้องได้รับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยเฉพาะ กระแสการเปลี่ยนแปลงโลกาภิวัตน์ ประกอบกับผลของวิกฤต เศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ.2541 ทำให้ธุรกิจใอุตสาหกรรมก่อสร้างได้รับผล กระทบ อย่างรุนแรงโดยเฉพาะบริษัทรับเหมาก่อสร้าง ต่าง ๆ ก็ได้รับผลกระทบไปด้วย บริษัทที่จะสามารถพยุ่งกิจการหรือ ประคองธุรกิจให้สามารถยืดหยัด อยู่ได้จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารจัดการในงาน หรือโครงการที่ดีมี ประสิทธิภาพเท่านั้นจึงจะสามารถ แข่งขันกับคู่แข่งต่าง ๆ ในตลาดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบริษัทรับเหมาก่อสร้างได้รับงานหรือ โครงการมาแล้ว หากมีการบริหารจัดการที่ไม่ดี ผลตอบแทนหรือเป้าหมายที่บริษัทตั้งไว้คือ ผลกำไร อาจได้รับน้อยลงหรือในบางครั้งอาจถึง ภาวะการขาดทุนหรือล้มเหลวของโครงการซึ่งจะส่งผล ถึง สถานะภาพความมั่นคงและการเจริญเติบโตของ บริษัทต่อไปในอนาคต

สมรรถนะหลักขององค์กร คือ การรวมกันของ ความรู้แบบรวมและความสามารถทางเทคนิคที่ช่วยให้ ธุรกิจดำเนินไปได้การศึกษานี้มุ่งเน้นที่บทบาทเชิงกลยุทธ์ของสมรรถนะหลัก (Nimsith, Rifas & Cader, 2016) เป็นผลจากการผสมผสานความสามารถเฉพาะของ องค์กรกับความสามารถส่วนบุคคลและความสามารถ ตามหน้าที่งานเข้าด้วยกัน (Prahalad & Hamel, 1990) รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานของสมาชิก ภายในองค์กรที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานของวัฒนธรรม องค์กร (Barney, 1991, 2001 ; Grant, 1991 ;

Prahalad & Hamel, 1990) เป็นสมรรถนะที่ใช้เป็นตัวผลักดันและเชื่อมโยงให้บุคลากรทุกคนในองค์การปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนให้องค์การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์การ (กิ่งพร ทองใบ, 2554, หน้า 9) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ดีของบุคคลในองค์การกับระดับความรู้จักชะและคุณสมบัติพิเศษประจำตัว (McClelland, 1973)

ดังนั้นจากปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา “อิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์การสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย” จากการศึกษางานวิจัย พบว่า ปัจจัยสมรรถนะหลักขององค์การ ความได้เปรียบในการแข่งขันและผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย ได้มีผู้ศึกษาวิจัยถึงองค์ประกอบและผลกระทบของมิติดังกล่าวไว้ในแต่ละมิติเป็นจำนวนมากโดยผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาประเด็นที่ว่า เพราะเหตุใด หรือมีปัจจัยใดบ้างหรือไม่ที่ทำหน้าที่เป็นปัจจัยเชื่อมโยงนำไปสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทยและเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรผลลัพธ์ที่มีค่าสูงมากจนเป็นที่น่าสงสัยว่าจะต้องมีปัจจัยแฝงเข้ามาแทรกกลางระหว่างตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรผลลัพธ์ที่จะทำให้เส้นทางความสัมพันธ์มีค่าลดลงอย่างสมเหตุสมผล (มนตรี พิริยะกุล, 2553, หน้า 1 - 17)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักขององค์การ ความได้เปรียบในการแข่งขันและผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย

2.2 เพื่อศึกษาความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลัก

ขององค์การสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย

3. สมมติฐานของการวิจัย

ผลจากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยสามารถสรุปออกมาได้เป็นสมมติฐาน ดังนี้

3.1 สมมติฐานที่ 1 คือ สมรรถนะหลักขององค์การ มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน

3.2 สมมติฐานที่ 2 คือ สมรรถนะหลักขององค์การ มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การ

3.3 สมมติฐานที่ 3 คือ ความได้เปรียบทางการแข่งขัน มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การ

3.4 สมมติฐานที่ 4 คือ ความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์การสู่ผลการดำเนินงานขององค์การ

4. ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่วางไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตด้านประชากร คือ พนักงานระดับผู้จัดการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดระยอง ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 152 บริษัท และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นพนักงานระดับผู้จัดการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดระยอง จำนวน 100 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณตามแนวคิดของ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการของ มนตรี พิริยะ (2553, หน้า 5) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงไปที่พนักงานในธุรกิจรับเหมาในจังหวัดระยอง

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาอิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์การสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย

- ตัวแปรต้น คือ สมรรถนะหลักขององค์การ ประกอบด้วย หน้าที่งาน (Function) ความรู้ (Knowledge) และ คุณสมบัติพิเศษประจำตัว (Attributes)

- ตัวแปรคั่นกลาง คือความได้เปรียบทางการแข่งขัน ประกอบด้วย การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง และการตอบสนองอย่างรวดเร็ว

- ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานขององค์การ ประกอบด้วย ความสามารถในการผลิต (PD) ความสามารถในการทำกำไร (PF) และนวัตกรรม (IN)

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ศึกษา

การศึกษาอิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์การสู่ผลการดำเนินงานของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างไทย โดยดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560

5. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยที่มีขอบเขตและรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คือ พนักงานระดับผู้จัดการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดระยอง ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 152 บริษัท

- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ

พนักงานในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดระยอง โดยใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ มนตรี พิริยะกุล (2558) ซึ่งได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 100 คน

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ส่วนที่ 2-4 เป็นแบบสอบถามในการประเมินสมรรถนะหลักขององค์การ ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และผลการดำเนินการขององค์การ โดยลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามแบบของ Likert (1932) [3]

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวน 100 ฉบับ แก่ผู้พนักงานระดับผู้จัดการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดระยอง ซึ่งมีการตอบกลับครบทุกฉบับ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำมาลงข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและตัวแบบโครงสร้าง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติที่ประกอบด้วย 1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และ 2) สถิติการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (SEM) โดยใช้โปรแกรม PLS Graph 3.0 (Chin, 2001)

จากรูปที่ 1 แสดงเส้นทางความสัมพันธ์ตัวแบบสมการโครงสร้างของ 1) ปัจจัยที่มีผลโดยรวมต่อผลการดำเนินงานขององค์กร (OP) พบว่า สมรรถนะหลักขององค์กร (CC) และความได้เปรียบทางการแข่งขัน (CA) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานขององค์กร (OP) มีค่าเท่ากับ 0.024 และ 0.828*** ตามลำดับ โดยที่ สมรรถนะหลักขององค์กร (CC) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานขององค์กร (OP) มีค่าเท่ากับ 0.512 และ 2) ปัจจัยที่มีผลโดยรวมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน (CA) พบว่า สมรรถนะหลักขององค์กร (OC) มีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน (CA) มีค่าเท่ากับ 0.618***

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของตัวแปรสมรรถนะหลักขององค์กรที่มีผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร

ตัวแปร (LV)	ค่าความผันแปร (R ²)	อิทธิพล (effect)	CC	CA
ผลการดำเนินงานขององค์กร (OP)	0.710	DE	0.024	0.828***
		IE	0.512	0.000
		TE	0.536	0.828***
ความได้เปรียบทางการแข่งขัน (CA)	0.382	DE	0.618***	0.000
		IE	0.000	0.000
		TE	0.618***	0.000

หมายเหตุ: De = Direct Effect, IE = Indirect Effect, TE = Total Effect, N/A = Not Applicable,

* หมายถึง p-value < 0.10 หรือ ค่า t > 1.65

** หมายถึง p-value < 0.05 หรือ ค่า t > 1.96

*** หมายถึง p-value < 0.01 หรือ ค่า t > 2.58

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะหลักขององค์กรเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสำคัญที่จะส่งผลมากระตุ้นทำให้ผลการดำเนินงานเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมีความแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	สมมติฐานการวิจัย hypothesis	ค่าสัมประสิทธิ์ เส้นทาง (Coef.)	ค่า t-test	ผลลัพธ์
H ₁	สมรรถนะหลักขององค์กรการ มีอิทธิพลต่อ ความ ได้เปรียบในการแข่งขัน	0.618***	13.946	สนับสนุน
H ₂	สมรรถนะหลักขององค์กรการ มีอิทธิพลต่อ ผล การดำเนินงานขององค์กร	0.024	2.265	ไม่สนับสนุน

H ₃	ความได้เปรียบในการแข่งขัน มีอิทธิพลต่อ ผลการดำเนินงานขององค์กร	0.828***	2.794	สนับสนุน
----------------	--	----------	-------	----------

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะหลักขององค์กรที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันแต่ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร ผลการวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลางซึ่งเป็นตัวแปรที่เข้ามาเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยที่มีตัวแปรคั่นกลางที่จะนำมาอธิบายอิทธิพลทางอ้อมระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งผลการทดสอบอิทธิพลทางอ้อมจะปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบอิทธิพลทางอ้อม (mediation effect) ของความได้เปรียบทางการแข่งขัน

สมมติฐานการวิจัย	Effect	Boot SE	Boot LLCI	Boot ULCI
H ₄ ความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์กรสู่ผลการดำเนินงานองค์กร	.5692	.1069	.3742	.8039

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบอิทธิพลความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์กรสู่ผลการดำเนินงานองค์กร มีค่าช่วงความเชื่อมั่นไม่คลุม 0 เอาไว้ แสดงว่า อิทธิพลทางอ้อมอยู่ในช่วง 0.3742-0.8039 จึงสรุปได้ว่า เส้นทางผลคูณสัมประสิทธิ์เส้นทางของอิทธิพลความได้เปรียบทางการแข่งขันในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะหลักขององค์กรสู่ผลการดำเนินงานองค์กร มีค่าอิทธิพลทางอ้อมไม่เท่ากับ 0

7. การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลการวิจัยออกเป็นแต่ละปัจจัย ดังนี้

1. สมรรถนะหลักขององค์กรการ มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน พบว่า สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ โดยการศึกษางานวิจัยของ Nimsith Si., Rifas AH. , and Cader MJA. , 2016 ได้ศึกษาผลกระทบของสมรรถนะหลักต่อการได้เปรียบทางการแข่งขันของ ธนาคารย่อยในประเทศศรีลังกา สมรรถนะหลักคือการรวมกันของความรู้แบบรวมและความสามารถทางเทคนิคที่ช่วยให้ธุรกิจดำเนินไปได้ การศึกษานี้มุ่งเน้นที่บทบาทเชิงกลยุทธ์ของสมรรถนะหลักในเรื่องนี้ข้อได้เปรียบทางการแข่งขันโดย บริษัทเงินทุนในศรีลังกา วัตถุประสงค์หลักคือการระบุผลกระทบของสมรรถนะหลักในการแข่งขันกับธนาคารใน ศรีลังกา วัตถุประสงค์รองคือการหาว่าความสามารถหลักที่ระบุใช้โดยธนาคารเพื่อให้เกิดการแข่งขันหรือไม่ โดยที่การศึกษาได้ดำเนินการบนพื้นฐานของการสำรวจเชิงปริมาณ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความสัมพันธ์การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบง่ายและการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ IBM SPSS สถิติ 20.0 และใช้เครื่องมือ

ทางสถิติเชิงพรรณนาเช่นวิธีการส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และกราฟผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถหลักและความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างการศึกษาครั้งนี้ยังพิสูจน์ได้ว่าสมรรถนะหลักมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน

2. สมรรถนะหลักขององค์กรไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัย Sabah Agha , Laith Alrubaiee , Manar Jamhour 2012 ที่ได้ศึกษาผลกระทบของสมรรถนะหลักขององค์กรต่อความสามารถในการแข่งขันและประสิทธิภาพขององค์กร โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาครั้งนี้คือเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักขององค์กร ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และประสิทธิภาพขององค์กร โดยแจกแบบสอบถามให้กับผู้จัดการในอุตสาหกรรมสีในประเทศ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (United Arab Emirates) ทั้งหมด 77 คน ผลการวิจัยระบุว่ามีความสอดคล้องและเชื่อถือได้ การค้นพบระบุว่าสมรรถนะหลักมีผลกระทบที่เป็นบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและประสิทธิภาพขององค์กร และความได้เปรียบในการแข่งขันมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กร และผลการศึกษายืนยันถึงความสำคัญในทุกมิติของสมรรถนะหลักขององค์กร ที่มีผลกระทบต่อ ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และประสิทธิภาพขององค์กร เช่นกัน

3. ความได้เปรียบในการแข่งขัน มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sadia Majeed , 2011 ได้ศึกษาผลกระทบจากความได้เปรียบทางการแข่งขันต่อผลการดำเนินงานขององค์กร โดยการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลการดำเนินงานขององค์กร ทบทวนความสำคัญของสมรรถนะในปัจจุบันซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะนำไปสู่การเลือกผลประโยชน์ที่แตกต่าง ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างความได้เปรียบทางการแข่งขันและผลการดำเนินงานขององค์กรผลของงานวิจัยสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างความได้เปรียบทางการแข่งขันและผลการดำเนินงานขององค์กรในทางบวก

8. ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรนำไปศึกษากับธุรกิจอื่นที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่กว่า เพื่อการวางแผนด้านกลยุทธ์และการพัฒนาผลการดำเนินงานขององค์กรในธุรกิจอื่นๆ
- 2) ควรนำทฤษฎีที่สร้างจากข้อมูลและนำความรู้ที่ได้จากผลการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจเดียวกันหรือธุรกิจอื่น
- 3) ควรศึกษาตัวแปรอิสระในปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เพื่อให้งานวิจัยกว้างขวางและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564.
- มนตรี พิริยะกุล. (2553). ตัวแบบเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน. การประชุมวิชาการสถิติและสถิติประยุกต์ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2553.
- Likert, R. A. (1932). Technique for the Measurement of Attitude. Archives Psychological. 3(1), pp. 42-48.
- Chin, W. W. (2001). PLS Graph User's Guide Version 3.0, URL: <http://www.spss-pasw.ir/upload/images/ei8gx66re11tenmq0sm.pdf>, access on 08/05/2017.
- Nimsith Sl. ,Rifas AH. , and Cader MJA. , (2016). Impact of Core Competency on Competitive Advantage of Banking Firms in Sri Lanka, International Journal of Scientific Research and Innovative Technology, Vol. 3 No.7, pp. 64 – 72.
- Sabah A. ,Laith A. , and Manar J. , (2012). Effect of Core Competence on Competitive Advantage and Organizational Performance, International Journal of Business and Management, Vol. 7 No.1, pp. 192 – 204.
- Sadia M. , (2011). The Impact of Competitive Advantage on Organizational Performance, European Journal of Business and Management, Vol. 3 No.4, pp. 191 – 196.